

[Larsen (Bjerre).]

arbejde — jeg kan pege paa Saasædsloven, der virker endnu, jeg kan pege paa Statshusmændenes Rentebetaling, og endelig kan jeg pege paa Loven om Ejendomsskatternes Omlægning, som ogsaa er Resultat af en Indstilling fra Landbokommissionen —, og der kunde peges paa endnu flere Love.

Jeg vil gerne have Lov til at gentage, at Hovedretningslinien for Regeringens Politik altid — som nævnt — har været og efter min Mening stadig bør være, at der hjælpes til de forskellige Sider i vort Samfund, hvor Krisen kaster sine Slagskygger. Endvidere vil jeg gerne sige, at naar netop Det konservative Folkeparti spændte fra den Gang, disse Forslag var til Behandling, bl. a. ogsaa i Landbokommissionen, hvor Det konservative Folkepartis Repræsentant, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, tog Afstand, tog Forbehold paa et enkelt Punkt af det, der var fremme til Forhandling, nemlig om Rentespørgsmaalet, kan det jo ikke siges, at den er saa fuldstændig enstemmig, og for de andre Punkters Vedkommende, som der er afgivet Indstilling om, er der ganske vist givet Tilslutning, men Meningen var jo — det viser de Forslag, der har været forelagt af det ærede Medlems Parti —, at det skulde være langt videregaaende Foranstaltninger, der skulde have været gennemført, videregaaende Foranstaltninger, der vilde have betydet, at den forbrugende Del af Befolkningen vilde være kommet til at give overmaade høje Priser, en Prisstigning vilde være efterfulgt, hvis disse Forslag skulde være imødekomet. Men som de politiske Forhold her i Landet ligger, maa man dog være klar paa den Betydning, det har, at det netop er den slaaende Regering, der sidder, den kan slaa Bom for denne Prisstigning; hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde Forholdene have været af en hel anden Art.

Men hvorfor kritiseres Regeringens Stilling til Landbokommissionen, hvorfor kritiseres den højtærede Statsministers Udtalelser, der gik ud paa, at der vilde komme Forslag i saa Henseende til Afhjælpning af de Ulemper, vi er ude i? Jeg kan ikke se, at Regeringen har begaaet nogen som helst Fejl ved, at den, efter at disse Forhandlinger var strandet i September, nu, da vi staar i en ny Rigsdagssamling, forelægger de Lovforslag, vi indrømmer, det er nødvendigt at fortsætte med, nemlig Forslag om en Kødordning og Forslag om en Svine-reguleringsordning.

Nu foreligger der et nyt Grundlag, efter at man har faaet Fællesudtalelsen

fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne af 23. Oktober, idet disse to store betydende landøkonomiske Sammenlutninger ønsker at gaa videre med Kriselovgivningen, ønsker Rentenedsættelse og peger paa, at en Kornordning ogsaa er nødvendig. Vi har tidligere set, at en Henvendelse fra disse Organisationer, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i Fællesskab, har bevirket, at der er optaget en Kriselovgivning. Derfor takker jeg den højtærede Statsminister for det Tilsagn, han har givet her om, at der netop vil blive fremsat Lovforslag i saa Henseende, hvis Forholdene maatte tale derfor, naar man har set, hvordan Forhandlingerne om Handelsoverenskomsten med England og hvad dermed staar i Forbindelse, forløber.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning om det, som de Konservative og ogsaa særlig Venstre hæfter sig ved i denne Forbindelse, nemlig, at Lovforslag angaaende Landbrugskrisen meget vel kunde gennemføres, men kun naar der foruden disse ogsaa gennemførtes Lovforslag tagende Sigte paa at hjælpe de øvrige Befolkningsklasser i Samfundet, der er ude i Vanskeligheder. Det forekommer mig, at det vilde være meget naturligt, om den Retningslinie, der hele Tiden er fulgt af Regeringen, ogsaa følges herefter; det hindrer selvfølgelig ikke, at Lovforslagene tages hvert for sig, men det maa være en Garanti for, at man faar det hele gennemført paa den Linie, man altid har fastholdt. Jeg har gentagne Gange i den senere Tid bragt i Erfaring ved Samtaler med forskellige ude i Befolkningen, at denne er fuldstændig indforstaaet med Regeringens Politik og med, at der ikke bliver gennemført noget til Hjælp for Landbruget, uden at der ogsaa lovgives til den anden Side. Saa vidt er man alligevel kommet i dette vort Land, at den politiske Retningslinie, som altid har kendetegnet Regeringens Politik, er saa anerkendt og saa fastliggende nu, at Befolkningen udmærket ved, at Regeringen ikke fra-viger den.

Jeg er saaledes fuldstændig enig med Regeringen i den Stilling, den hidtil har indtaget i saa Henseende. Da det ikke har været muligt at skabe en Lovgivning om dette Spørgsmaal i den afsluttede Rigsdagssamling, er det rimeligt og naturligt, at man tager fat paa Opgaven nu, og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Stedet for disse idelige Angreb paa Regeringen nu, naar Lovforslagene atter ligger paa Rigsdagens Bord, skulde erkende Forholdene, som de er, og gaa ind i et Samarbej-